

נתנאל אליהו

בן שבתי ובתיה. נולד בשנת 1929 בדחוק, עיראק. „חובבי-הרפתקאות“ מילדותו. ב-1935, בהיותו בן שש, עלו הוריו לארץ והתישבו בעיר העתיקה בירושלים. למד בבית-ספר מקצועי והצטיין בלימודיו. הפסיק את הלימודים והחל לעבוד כדי לעזור לאביו בפרנסתו. עבד כמכונאי וגם כחוצב. מגיל 14 חבר פעיל ב„הגנה“ ואחר-כך אחד מותיקיה. בעודו צעיר מאד לימים רצה להתגייס לצבא הבריטי, אך הוריו מנעוהו מזה. את זמנו הפנוי הקדיש לאימונים ב„הגנה“. חסון, רחב כתפים, פנים מחייכים ועינים חומות. אמיץ-לב. מלא מרץ-עלומים, מסור למשפחתו ולארץ.

אחרי הכרזת כ"ט בנובמבר התגייס בין הראשונים. היה פעיל כצלף וכרגם. כמה פעמים היה בין מצילי הרובע היהודי שבעיר העתיקה. ברחוב הקראים היחה יד הערבים על העליונה, כשפרצו קיר בסמוך לרחוב. המגינים היו בכל רע. בערנותו הזעיק תגבורת, זחל עד עמדת הערבים. הטיל לתוכה רימון-יד והשתיקה. לאחר שבועים יצא מן העיר העתיקה והמשיך למלא את תפקידו בליווי שיירות לנה-יעקב, לעטרות, ובקרבות הקסטל ושערה-גיא. בליווי שיירה להר-הצופים התנדב לחבל בשטח ולאסוף ידיעות, הזעיק תגבורת והציל את השיירה. פוצץ עמדות-אויב בשייך-ג'ראח ובקטמון. התנדב למלא תפקיד צלף במקום חברו. נפגע בחזהו ברחוב ממילא, בירושלים, מכדור צלף. הובא לבית-החולים „ביקור-חולים“, נותח ומת ביום ד' בסיון תש"ח (11.6.1948), יום לפני היכנס ההפוגה הראשונה לתקפה. היה קבור בשייך-באדר א'. ביום כ"ח באלול תש"י (10.9.1950) הועבר למנוחות להר-הרצל בירושלים.